

CHOŤ PĚSNĚŠ, NE DĚŤV...

Neděle, 07. června 2007

Ve středu posledního týdne měsíce září jsem byl v Mostě na sídlišti Sedmístovka v jedné docela zajímavé firmě. Tak trochu drbeme u kafe, čekám, než pojedou rychlovlak a jak jinak, samozřejmě o českých. A jeden týpek dal k dobrému jednu velmi zajímavou příhodu svého známého, pražského policajta.

Jednou mu před takhle ráno zavolal operáční, že dnes má 24 hodinovou službu, jakási sledovací. Tak se sebral, oznámil to své ženě a vypadnul z domova, služba je služba. Ovšem asi po polovině se slyšely tohohle podezřelého lapili a náhle v domě, že končí a ať táhnou domů si vorazit. Tak prostě... No v ložnici jakési podezřelé zvuky, tak nakouknul a ona jeho manželka tam s frajerem. Ani nemrknul, oboum oznámil, že skončí, tak ať dojdou do kuchyně, že jde vařit kávu. Kafe tedy uvařil, voňavé, horké, dokonce i s kapkou medu ostřejšího. A seděl u stolu, pistolí položil na stůl... *** No a za chvíli ty dva aktéři. Von na něj: "Hel tady litr na stůl a vypadni." A ten chlap se začal ošívát, za co litr. No a on mu lapidárně oznámil: "Jseš u kuřavy a to se vždycky platí". Tak chlap vytáh prachy a rychle vypadnul; on zatím v pohodě dopil kávu a povídá manželce: "No, a ty mě děš jít taky, protože s kuřavou prostě bydlet nebudu". A byl klid. To je vo noblese a vychování...

Franta Bouška